

Riktlinjer för det ekumeniska samarbetet mellan Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland samt Suomen metodistikirkko och Finlands svenska metodistkyrka

Nämnden för teologiska ärenden tillsatt av Kyrkans utrikesråd 20.3 2014

1. Inledning

Den evangelisk-lutherska kyrkan har i Finland av historiska skäl, som tidigare statsreligion i Sverige-Finland, och som den stora majoritetens (75 %) kyrka en särskild ställning i den finländska kulturen och samhället. Trots att redan kyrkolagen år 1869 och religionsfrihetslagen år 1922 avskaffade dess ställning som statskyrka har den evangelisk-lutherska och den ortodoxa kyrkan i Finland som landets två folkkyrkor en särskild offentlig-rättslig status i förhållande till andra i Finland verksamma kristna kyrkor och samfund. Utvecklingen har dock hela tiden gått mot ett alltmer jämbördigt ekumeniskt kompanjonskap med de andra kyrkorna. Förutom bilaterala förhandlingar har Ekumeniska Rådet i Finland, Suomen vapaakristillinen neuvosto och Frikyrklig Samverkan haft en betydande roll i denna utveckling. Av medlemskyrkorna i dessa organ har vår kyrka på basis av ekumeniska avtal nattvardsgemenskap med anglikanska kyrkan samt med de två i Finland verksamma metodistkyrkorna: Suomen metodistikirkko och Finlands svenska metodistkyrka, som båda (vilkas sammanlagda medlemsantal 31.12 2012 var 1352) utgör en del av den världsvida United Methodist Church.

Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland förde omfattande teologiska lärosamtal med dessa båda metodistkyrkor under åren 2002-2007. Samtalen resulterade i slutrapporten "Delaktiga i Kristus" som på ett representativt sätt beskriver den trosgemenskap som råder mellan våra kyrkor.¹ Dessutom ledde samtalen till ett ömsesidigt ekumeniskt avtal², som godkändes av Finlands metodister på årskonferenserna sommaren 2009 och av evangelisk-lutherska kyrkans kyrkomöte våren 2010. Det handlar om ett avtal som skapar predikstols- och nattvardsgemenskap och som innebär att kyrkorna godkänner varandras vigningsämbeten. Den ekumeniska gemenskap som på detta sätt uppstått kan i stora drag jämföras med den altar- och predikstols-gemenskap som råder mellan de lutherska kyrkorna (generalförsamlingen i Budapest 1984). Metodister och lutheraner betraktar på basis av det ingångna avtalet varandras vigda präster, diakoner och biskopar samt den vigning som dessa har fått som teologiskt riktiga. Av det följer dock inte att till exempel en luthersk eller metodistisk präst kan övergå till att sköta en prästtjänst i den andra kyrkan utan att han eller hon blir medlem i denna kyrka. I enlighet med rådande ordning i vår kyrka utgör det enda undantaget enskilda gudstjänster och förrättningar, vilket biskopsmötet på basis av avtalet har godkänt.

Den gemensamma anglikansk-lutherska Borgåöverenskommelsen, och den Borgådeklaration som ingår i den, skapade en kyrkogemenskap som i ekumenisk gemenskap går ännu lite längre än avtalet med Finlands metodister. Man erkänner inte bara varandras vigningar till präst, diakon och biskop

---

¹ Se

[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/DA1B501CC09E109FC22577AE002A3DD8/\\$FILE/Delaktiga%20i%20Kristus.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/DA1B501CC09E109FC22577AE002A3DD8/$FILE/Delaktiga%20i%20Kristus.pdf)

² Se länk till avtalet KKHE_09-8 liite 2.doc på kyrkomötets hemsida:

<http://kappeli.evl.fi/kkoweb.nsf/2adbcea86af6c3a3c2256f5c00400228/6928c71c5733fabfc225771c00188342?OpenDocument>

utan man har också avtalat om att en präst som sköter en prästtjänst i den andra kyrkan inte behöver ansluta sig som medlem till denna kyrka. Medlemskriteriet uppfylls genom att de som undertecknat Borgådeklarationen förbinder sig (b iii) ”att också betrakta alla våra kyrkors döpta medlemmar som sina egna medlemmar.”

Syftet med dessa riktlinjer är för det första att uppmuntra församlingarna att på lokalplanet förverkliga den gemenskap som nu har blivit möjlig med metodistkyrkorna. För det andra är syftet att framför allt för kyrkoherdarna och våra församlingars präster öppna upp de principer och råd som ges i det ekumeniska avtalet med metodisterna och av Evangelisk-lutherska kyrkans i Finland biskopsmöte gällande tjänstgöring i prästtjänst i ett annat kyrkosamfund.

2. Suomen metodistikirkko och Finlands svenska metodistkyrka och deras församlingar som en del av UMC-kyrkan

Finlands metodistkyrkor hör till biskopsområdet för Norden och Baltikum inom United Methodist Church (UMC). Herde för detta område är biskop Christian Alsted i Köpenhamn (bishop@umc-ne.org). Kyrkan har i Finland elva församlingar som tillhör Suomen metodistikirkko (www.metodistikirkko.fi): Birkala, Björneborg, Helsingfors, Jokilaakso, Kuopio, Lahtis, Tammerfors, Uleåborg, Villmanstrand, Vuoksenlaakso och Åbo. Till Finlands svenska metodistkyrka (www.metodistkyrkan.fi) hör tretton församlingar: Borgå, Ekenäs & Hangö, Gamlakarleby, Grankulla, Helsingfors, Ingå, Jakobstad, Kristinestad, Lovisa, Skaftung, Svartså & Tolkis, Vasa och Åbo. Av de lutherska stiftens har därmed Borgå stift haft mest kontakter med metodistkyrkan, medan den finskspråkiga metodistkyrkan har verksamhet på Helsingfors, Tammerfors, S:t Michels, Kuopio och Uleåborg stifts samt Åbo ärkestifts område. Endast på Esbo och Lappo stifts område finns det inga metodistförsamlingar, även om det kan finnas enstaka metodister.

Av prästerna, eller äldste som är fullvärdiga medlemmar av årskonferensen, inom Suomen metodistikirkko är fem i aktiv tjänst och fyra pensionerade. Därtill finns en diakon, två provmedlemmar samt sex lokalpastorer, som inte är prästvigda, men som i en bestämd lokalförsamling kan, under tillsyn av den lokala prästen, förvalta sakramenten. Enligt vårt avtal har de dock inte tjänstefullmakt i lutherska församlingar eftersom de inte har vigts till präster. I Finlands svenska metodistkyrka finns det i sin tur femton präster som uppfyller årskonferensens medlemskriterier: nio i aktiv tjänst och sex pensionerade. Därtill har kyrkan präster i Sverige.

3. Att förstärka den lokala gemenskapen

I våra kyrkors gemensamma avtal konstaterar parterna bland annat följande om den gemenskap som öppnats och om samarbetsmöjligheterna:

”Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och kyrkan Suomen metodistikirkko samt Finlands svenska metodistkyrka låter varandra delta i sitt kyrkliga liv och främjar sin inbördes gemenskap med de medel som står till förfogande.

Detta sker särskilt genom att

- i. gemensamt fira gudstjänst och hälsa varandras medlemmar välkomna att ta emot nattvardens sakrament som har konsekrerats av en ordinerad präst eller biskop (ömsesidig admission);
- ii. ta emot en präst, diakon eller biskop som vigts till sitt ämbete i den andra kyrkan utan ny vigning, om han eller hon övergår i motsvarande tjänst i den andra kyrkan enligt de bestämmelser som är i kraft.³
- iii. utveckla former för regelbundna gemensamma överläggningar om frågor som gäller tro och liv;
- iv. skapa funktioner som gäller gemensamt vittnesbörd och gemensam tjänst på lokal nivå;
- v. fördjupa våra strävanden mot Kristi kyrkas enhet genom att föra samtal om öppna frågor som vi ännu har framför oss innan våra kyrkor når fullständig enhet.”

Det här styr inte bara helhetskyrkan när den sköter sina ekumeniska kontakter till metodistkyrkorna, utan det handlar i väsentlig grad om en uppmuntran till att utöva lokalekumenik. Avtalet är ju tänkt att tillämpas i praktiken också i lokalförsamlingarna. I synnerhet på de orter där metodistförsamlingar verkar eller där det bor finsk- eller svenskspråkiga metodister är det viktigt att de evangelisk-lutherska församlingarna strävar efter att skapa en aktiv gemenskap med ortens metodister. Ett tecken på synlig enhet är framför allt det att det ingångna avtalet möjliggör ömsesidigt nattvardsdeltagande i den andra kyrkans gudstjänster. Att de lutherska och metodistpräster som verkar på samma ort lär känna varandra och på alla sätt försöker bygga upp ett ömsesidigt förtroende är också av stor betydelse. Eftersom vi har altar- och predikstolsgemenskap kan man mycket väl också ordna luthersk-metodistiska ekumeniska gudstjänster till exempel under böneveckan för kristen enhet i januari eller vid pingst.

Avtalet vill också erbjuda ännu tydligare ramar för att befrämja ett gemensamt vittnesbörd och gemensam tjänst i församlingens olika verksamhetsformer: vid sidan av gudstjänst- och andaktslivet eller till exempel bibelundervisningen också inom diakoni, mission, evangelisering, delande av utrymmen, information och så vidare. Det är bra om församlingens anställda eller i varje fall prästerskapet regelbundet kan träffa varandra för gemensamma samtal och bön. Den europeiska kyrkokonferensens Charta Oecumenica-deklaration uttrycker en viktig praktisk princip för ekumeniken: ”Allt man kan göra tillsammans bör man också göra tillsammans.”

---

³ I kyrkolagen och kyrkoordningen för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland behandlas diakoniämbetet i KL 6 och KO 6. Prästämbetet och prästtjänsten behandlas i KL 5 och KO 5 samt KO 6. Om biskopen föreskrivs i KL 18 och KO 18.

4. Att ta emot en präst, diakon eller biskop som vigts till sitt ämbete i den andra kyrkan utan ny vigning

4.1. Prästers tjänstgöring inom uppgifter i det andra kyrkosamfundet

Det ekumeniska avtalet mellan våra kyrkor har gjort det möjligt för präster att, på vissa villkor, tjänstgöra inom uppgifter i det andra kyrkosamfundet. Det här gäller enskilda situationer, däribland enskilda gudstjänster eller kyrkliga förrättningar. En luthersk präst kan alltså i en metodistförsamling förrätta gudstjänst eller kyrklig förrättning i enlighet med den metodistiska traditionen, om metodistförsamlingen ber om det och man kommer överens om detta med ansvarig herde för församlingen. Det samma gäller omvänt: en metodistpräst kan tjäna en luthersk församling genom att förrätta luthersk mässa eller annan gudstjänst eller genom att utföra en enskild kyrklig förrättning. Också i detta fall bör man komma överens om saken med den lokala lutherska församlingens kyrkoherde.

Biskopsmötet inom Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland behandlade avtalet på sin vårsession 2012 och beslöt den 14.2 2012 att Suomen metodistikirkko och Finlands svenska metodistkyrka officiellt skulle läggas till den lista på kyrkor vilkas präster har rätt att förrätta gudstjänster och utföra förrättningar i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Beslutet baseras på kyrkoordningen, som stadgar att det i vår kyrka är biskopsmötet som bestämmer under vilka förutsättningar en annan kristen kyrkas präst i enskilda fall kan utföra kyrkliga förrättningar i den lutherska kyrkan (KO 2:27). Enligt beslutet är dessa kyrkor i sin helhet följande (den nuvarande situationen på basis av ekumeniska avtal så att metodistkyrkorna nu har lagts till listan):

- 1) Lutherska Världsförbundets medlemskyrkor
- 2) Medlemskyrkorna i Borgågemenskapen (www.porvoocommunion.org)
- 3) Medlemskyrkorna i Tyskland evangeliska kyrka (Evangelische Kirche in Deutschland = EKD)
- 4) Skottlands kyrka (Church of Scotland)
- 5) Suomen metodistikirkko och Finlands svenska metodistkyrka

När det gäller metodistkyrkorna har biskopsmötet i sitt beslut preciserat att rätten att förrätta lutherska gudstjänster och utföra förrättningar gäller dessa kyrkors "vigda prästerskap, som har fulla prästrättigheter i sin egen kyrka". Denna precisering är betydelsefull för metodistkyrkans kyrkoordning räknar med olika slags präster. Fulla prästrättigheter har endast de metodistpräster som 1) är vigda av sin biskop och 2) är fullvärdiga medlemmar av årskonferensen eller konnektionen (kyrkosamfundets beslutande organ, vars prästmedlemmar är präster med fulla rättigheter i sin kyrka). Dessa kan förutom de ansvariga prästerna (det vill säga äldste) i metodistförsamlingarna också vara pensionerade präster eller präster som på grund av tjänstledighet övergått från församlingsarbete till andra uppgifter. Däremot har de som tillhör de två andra kategorierna av

metodistpräster inte fulla prästrättigheter i sin kyrka och hör därför inte till dem som omfattas av vårt ekumeniska avtal och biskopsmötets beslut:

- "lokalpastorer", som inte har vigts till präst och som inte är prästmedlemmar av årskonferensen. De är berättigade att i sina egna församlingar tjäna som pastorer och där ta hand om gudstjänster och förrättningar, men samtidigt utbildar de sig ännu till att bli metodistpräster och fungerar underställda någon vigd präst. Man bör notera att de nödvändigtvis inte har fullmakt att viga till äktenskap. En lokalpastor kan på prov tas upp i årskonferensen, men det innebär ännu inte fullt medlemskap i årskonferensen eller prästvigning.

- "lokaliserade pastorer", som är prästvigda men som på grund av att de inte är medlemmar av årskonferensen inte har fulla prästrättigheter i metodistkyrkan. Det handlar om personer som inte har utnämning till att vara församlingspräster eller till annan av biskopen bestämd särskild uppgift, utan som fungerar i annat arbete. Samtidigt har de i alla fall "lokaliserats" till att fungera som biträdande präster i en viss församling.

Gudstjänster:

I den lutherska kyrkan är församlingarnas gudstjänstliv alltid underställt kyrkoherdens ledning (KO 6:13). Att en metodistpräst fungerar som liturg, predikant eller som biträdande präst i annan uppgift i gudstjänsten sker därför alltid efter att man kommit överens om detta med kyrkoherden. Typiska situationer kan till exempel vara följande:

- Församlingen behöver en vikarie och kyrkoherden kallar en metodistpräst till en enskild gudstjänstuppgift. I sådana situationer betalar församlingen naturligtvis ett arvode och reseersättning.

- Församlingen ordnar tillsammans med en metodistförsamling ett ekumeniskt möte, som innefattar mässa eller annan gudstjänst i den lutherska kyrkan så att bägge församlingarnas präster tjänar i olika uppgifter i gudstjänsten.

Kyrkliga förrättningar:

Också de kyrkliga förrättningarna utgör en väsentlig del av gudstjänstlivet och hör också till det som kyrkoherden har lednings- och tillsynsansvar för. Därför är det klarast om en metodistpräst som betjänar en luthersk församling eller dess medlem kommer överens om förrättningen med den lokala kyrkoherden. Samtidigt uppmuntras kyrkoherdarna att de ska ge metodistpräster möjlighet att tjäna i förrättningar – i synnerhet om medlemmar av den lutherska församlingen så önskar. Också lutherska kyrkans medlemmar deltar i många metodistförsamlingars verksamhet och för dem kan det vara speciellt betydelsefullt att en för dem bekant metodistpräst fungerar som förrättningspräst vid dop, vigsel och jordfästning. Detta möjliggörs av det ekumeniska avtalet med metodisterna.⁴ Vid en förrättning som en metodistpräst utför för en medlem av den lutherska kyrkan kan prästen använda "antingen Evangelisk-lutherska kyrkans i Finland eller den egna kyrkans handbok" – oberoende av i

---

⁴ Redan har det gällt som stadgas i KO 2:22 mom. 2: "I undantagsfall kan en präst från någon annan kristen kyrka eller ett därmed jämställt samfund förrätta jordfästningen av en medlem av kyrkan, om detta grundar sig på den avlidnas klart uttalade vilja och härom överenskommes med församlingens kyrkoherde."

vilka utrymmen förrättningen äger rum (Finlands kyrkas författningssamling, nummer 86 och 111). Här följer några typiska exempel på förrättningar:

- Församlingen behöver en vikarie och kyrkoherden kallar en metodistpräst till en enskild förrättning. I sådana situationer betalar församlingen ett arvode och reseersättning. Med tanke på de personer som betjänas är det lämpligt att informera dem om att prästen kommer från metodistförsamlingen, men att vår kyrka har ett ekumeniskt avtal och att metodistprästen på basis av det fungerar med hänsyn till den lutherska traditionen och att han eller hon betjänar den lutherska församlingens medlemmar.

- Församlingsmedlemmar kan be om att få en metodistpräst att till exempel döpa deras barn, viga till äktenskap eller välsigna ett ingått äktenskap eller att viga en anhörig till gravens ro. I sådana situationer, där behovet av präst inte kommer från församlingen utan bygger på människors önskan, betalar den lutherska församlingen inte arvode till prästen ifråga (vilket inte heller sker om det är fråga om en luthersk präst) och han eller hon får inte heller uppbära arvode av församlingsborna (KO 2:26). En rimlig reseersättning kan församlingsborna däremot betala till den präst de har bett att ska utföra förrättningen. I sådana här situationer, när församlingsbor ber en metodistpräst att utföra en förrättning, är det lämpligt att man i tid tar kontakt med den lutherska församlingens kyrkoherde och klargör med honom eller henne att det önskade förfarandet går an. Detta kan skötas av den metodistpräst som ombetts utföra förrättningen eller av den församlingsmedlem som bett om det (man kan lokalt i församlingen besluta om att man följer det senare förfarandet, som har som positiv följd att kyrkoherden får en förstahandsuppfattning om bakgrunden till detta önskemål). I normala situationer har kyrkoherden ingen anledning att vägra uppfylla önskemålet, men på principiell nivå bör han eller hon ha beslutsrätt över och ansvar för vem som utför kyrkliga förrättningar för hans eller hennes församlingsmedlemmar.

När kyrkoherden kommer överens med metodistprästen om att denne utför en kyrklig förrättning är det skäl att informera prästen ifråga om de juridiska och administrativa frågor som hör ihop med förrättningen. Det handlar till exempel om de blanketter som används vid den kyrkliga förrättningen ifråga. Också pastorsexpeditionens personal bör informeras om uppgjort avtal.

4.2. Prästers övergång till tjänst i det andra kyrkosamfundet

Det nuvarande ekumeniska avtalet mellan lutheraner och metodister gör det inte möjligt att övergå till att tjänstgöra i det andra kyrkosamfundet annat än då det gäller enstaka förrättnings- eller gudstjänstuppgifter. Att sköta tillfälliga eller ordinarie prästtjänster i den andra kyrkan är möjligt endast genom att bli medlem i den andra kyrkan och genom att uppfylla de behörighetskrav som de kyrkliga förordningarna uppställer på innehavare av prästtjänst. Det är dock av betydelse att ingendera kyrkan förutsätter en ny prästvigning. Den prästvigning som skett i den ena kyrkan erkänns som riktig också i den andra.

En jämförelse med de kyrkor som godkänt Borgåöverenskommelsen är i detta sammanhang belysande. Detta avtal skapar en längre gående kyrklig gemenskap än metodistavtalet. I Borgåöverenskommelsen betraktas medlemmar av ett annat kyrkosamfund teologiskt som den egna kyrkans medlemmar och dessutom erkänner man ömsesidigt förutsättningarna för att inneha

prästtjänst. Så kan man till exempel betrakta en präst i Englands anglikanska kyrka som en präst som kan godkännas att inneha kyrklig tjänst i vår kyrka utan att han eller hon ansluter sig som medlem till Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och uppfyller alla behörighetskrav för präster. Det innebär att domkapitlet i sådana fall har rätt att bevilja dispens från det krav som säger att en präst måste vara konfirmerad medlem av vår kyrka (KL 6:13 mom. 3) och dessutom är det stadgat att det räcker med att avlägga prov (KO 5:8 mom. 2). När det gäller metodistpräster – liksom många andra ekumeniska samarbetspartners – är det en förutsättning för att kunna inneha prästtjänst i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland att han eller hon uppfyller ”de bestämmelser som är i kraft” i kyrkolagen och -ordningen, så som det uttrycks i 2 § 2 momentet i vårt avtal. Kyrkoordningen konstaterar särskilt följande; se KO 5:8 samt föregående paragrafer, som det i denna paragraf hänvisas till:

”Biskopen och domkapitlet beslutar huruvida en präst som tillhör någon annan evangelisk-luthersk kyrka eller ett annat kristet religionssamfund skall berättigas att förvalta prästämbetet i den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Sökanden skall avlägga de prov som nämns i 4 § i detta kapitel samt avge löfte enligt 6 §. Dessutom skall iakttas vad som ovan föreskrivs om förutsättningarna för ordination.

[Se 2 §: ”Den som ordineras till prästämbetet skall vara en gudfruktig och för kristligt leverne känd konfirmerad medlem av kyrkan; ha avlagt en sådan teologisk examen vid ett universitet som biskopsmötet godkänt som behörighetsvillkor för prästämbetet; samt i övrigt vara lämplig för prästämbetet.”]

[Se 5 §, där det som krav för vigning ytterligare stadgas att vederbörande bör vara av församling eller av andra av kyrkan godkända arbetsgivare kallad till präst: ”Till prästämbetet kan den ordineras som kallats att bestrida en prästtjänst...”]

Har prästen i fråga inte tidigare blivit prästvigd i en evangelisk-luthersk kyrka eller i en sådan kyrka som har nattvardsgemenskap med den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, skall denna ordineras till prästämbetet. [På basis av vårt avtal krävs alltså inte ny vigning av metodistpräster.]

Om kyrkomötet har godkänt ett avtal med en annan kristen kyrka eller ett annat religionssamfund om ömsesidigt godkännande av prästämbetet skall en präst i kyrkan eller religionssamfundet i fråga [så som vigd präst i Suomen metodistikirkko och Finlands svenska metodistkyrka som är medlem av årskonferensen] för att få förvalta prästämbetet avlägga endast de prov som avses i 4 § i detta kapitel.”

Kyrkolagen drar dessutom upp följande riktlinjer gällande prästers och vissa andra arbetstagares behörighetskrav; se KL 6:13 mom. 2,3:

”Endast en konfirmerad medlem av evangelisk-lutherska kyrkan i Finland är behörig för

1) ett tjänsteförhållande;

2) ett arbetsavtalsförhållande som har samband med kyrkans gudstjänstliv, diakoni, fostran, undervisning eller själavård;

3) ett arbetsavtalsförhållande där det i övrigt på grund av arbetsuppgifternas art är motiverat att förutsätta medlemskap i kyrkan och konfirmation.

Domkapitlet kan bevilja en präst i någon annan kristen kyrka eller i ett annat kristet religionssamfund dispens från behörighetsvillkor som avses i 2 mom., om kyrkomötet har godkänt ett avtal med denna kyrka eller detta religionssamfund om förutsättningarna för att prästämbetet ska kunna utövas ömsesidigt [därmed gäller möjligheten att bevilja dispens till exempel präster i medlemskyrkorna i Borgågemenskapen, men inte metodistpräster, eftersom avtalet inte förts så långt att den andra kyrkans medlemmar skulle betraktas som egna medlemmar]. Dispens kan beviljas tills vidare eller för viss tid.”

Från motsatt perspektiv är situationen den att metodistkyrkorna inte nödvändigtvis kräver att en präst i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland ska byta kyrkosamfund om han eller hon kallas att tjänstgöra till exempel som äldste i en metodistförsamling för en viss tid. Det räcker med att metodistkyrkans biskop beviljar dispens och att vissa andra kriterier uppfylls. Kyrkoordningen i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland gör det däremot inte möjligt att en präst i vår kyrka innehar prästtjänst i annat kyrkosamfund utom då det gäller de kyrkor med vilka det finns avtal om förutsättningarna för ömsesidigt bestridande av prästtjänst. Man har i vår kyrka ansett att det normala är att man är medlem av den kyrka i vilken man fungerar som präst. En lutherskt präst bör alltså lämna prästämbetet och medlemskapet i vår kyrka för att fungera som präst i metodistkyrkan för en viss tid eller som ordinarie. Som tidigare konstaterats är det endast möjligt att fungera i den andra kyrkan vid enstaka gudstjänst- eller förrättningsituationer.

4.3. Diakoners övergång till tjänst i det andra kyrkosamfundet

Biskopsmötet i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland har godkänt de krav på behörighet inom diakoni som också en metodistdiakon bör uppfylla vid övergång till tjänstgöring i vår kyrka. Vigning till tjänsten som diakon har i för sig erkänts ömsesidigt, men man bör i praktiken ta hänsyn till de skillnader som finns då det gäller uppgiftens innehåll och därmed också till utbildningen då man bestämmer om behörighet för tjänst. Liksom vad som gäller för präst bör också en diakon i tjänst inom Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland enligt nuvarande förordningar vara konfirmerad medlem av kyrkan. Som tidigare har konstaterats utgör det enda undantaget från denna regel en medlem av någon annan medlemskyrka i Borgågemenskapen, som vi i Borgådeklaration har förbundit oss att behandla på samma sätt som en medlem av vår egen kyrka.

4.4. Deltagande i biskopsvigning

I avtalet mellan våra kyrkor erkänns också varandras biskopsvigningar trots att biskopsämbetet i den episkopala UMC-kyrkan är tidsbegränsat. Därför kan stift och biskopar i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland i princip också kalla biskopen för Norden och Baltikum i UMC-kyrkan att delta i en biskopsvigning. På motsvarande sätt har till exempel Svenska Kyrkans ärkebiskop deltagit i vigningen av metodistbiskopen för Norden och Baltikum med handpåläggning.

5. Att fungera som fadder för medlem av det andra kyrkosamfundet

I kyrkoordningen för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland konstateras (2:16 § (7.5 2010/666):

”Den som döps ska ha åtminstone två faddrar som är konfirmerade medlemmar av en evangelisk-luthersk kyrka. Förutom dessa kan också den vara fadder som hör till någon sådan kristen kyrka eller något sådant kristet religionssamfund som godkänner ett dop som förrättats av den evangelisk-lutherska kyrkan.

Av särskilda skäl kan dop förrättas trots att den som döps har endast en fadder som är konfirmerad medlem av en evangelisk-luthersk kyrka. Beslutet om förrättande av dop fattas av kyrkoherden i den församling i vilken den som döps upptas som medlem.”

Medlemmar av medlemskyrkorna i Borgågemenskapen utgör ett undantag från detta. Om detta sägs i kyrkoordningen (1:4 §) som en del av de preciseringar som gjordes år 2001 på basis av Borgåöverenskommelsen:

”En medlem i en annan kristen kyrka eller i ett annat religionssamfund har rätt att bli delaktig av kyrkans heliga handlingar och församlingens övriga verksamhet, att verka som fadder samt att predika i gudstjänsten och att biträda vid nattvardens utdelning på samma grunder som en medlem av kyrkan, om kyrkomötet har godkänt ett avtal om detta med kyrkan eller religionssamfundet i fråga. (11.5.2001/1558)”

Medlem av en medlemskyrka i Borgågemenskapen kan alltså fungera bland annat som fadder för medlem av vår kyrka på samma grunder som en skriftskolgången och konfirmerad medlem av vår egen kyrka. En medlem av Finlands metodistkyrkor kan vara fadder vid sidan av två konfirmerade medlemmar av en kyrka som bekänner den evangelisk-lutherska tron. Av särskilda skäl kan han eller hon vara fadder vid sidan av en medlem av en kyrka som bekänner den evangelisk-lutherska tron, om den församlings kyrkoherde till vars medlem barnet upptas så finner för gott.

6. Skriftskola och konfirmation

I det tredje kapitlet i kyrkoordningen för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland sägs följande om skriftskola och konfirmation:

3 §

”Församlingen skall anordna konfirmandundervisning, där de unga görs förtrogna med kyrkans gemensamma tro och leds in i ett liv i församlingens gemenskap.

Ledningen av skriftskolan tillkommer en präst eller lektor. Såsom lärare verkar dessutom församlingens kantorer, ungdomsledare och övriga anställda, i enlighet med vad som föreskrivs i församlingens reglemente för skriftskola. Vid behov meddelas konfirmandundervisningen enskilt.

Församlingens reglemente för skriftskolan godkänns av kyrkorådet eller församlingsrådet. Beslutet skall underställas domkapitlet för fastställelse.

4 §

I skriftskolan meddelas undervisning enligt den kristna läran, som godkänts av kyrkomötet. Biskopsmötet godkänner de läroböcker som skall användas.

Biskopsmötet utfärdar närmare föreskrifter om den undervisning som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten.

5 §

I konfirmationen kan de delta som på grund av konfirmandundervisningen berättigas härtill.

I konfirmationen bekänner sig de unga till kyrkans tro samt berättigas att självständigt begå nattvarden. Konfirmationen förrättas av en präst eller lektor.”

Endast en präst eller annan arbetstagare i vår kyrka kan således fungera som ordinarie lärare i skriftskola – ekumenisk samverkan kan visserligen vara en del av undervisningen, men vår kyrkas präster och andra arbetstagare är ansvariga för den såsom det uttrycks i direktiven för skriftskola. Eftersom man i skriftskolan bekänner sig till kyrkans tro och får rätt att självständigt ta del av nattvarden samt genom konfirmationen uppfyller ett centralt kriterium för valbarhet i församlingsval och för prästvigning bör man genomföra skriftskolan i enlighet med vår kyrkas ordning, det vill säga gå i skriftskola i en församling eller organisation inom Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland.

Också i detta sammanhang kan man betrakta medlemskyrkorna i Borgågemenskapen som ett undantag. Man bör dock notera att i kyrkorna inom Borgågemenskapen är det biskopen som förrättar konfirmation och det är inte alltid säkert att en luthersk konfirmation som sådan ersätter en av en anglikansk biskop förrättad konfirmation i till exempel Englands kyrka. Detta kan bli aktuellt till exempel i ett sådant fall då man utreder behörigheten hos en person som vigts till präst i den anglikanska kyrkan och den av biskop förrättade konfirmationen som en del av detta.

Arbetstagare i den lutherska majoritetskyrkan bör särskilt notera att metodisterna i vissa fall har upplevt det som varande i strid med god ekumenisk sed att metodistungdomar fått kallelse till luthersk konfirmation. Personen ifråga har kanske också som ett resultat av detta utträtt ur metodistförsamlingen och anslutit sig som medlem i den lutherska kyrkan. Den primära principen är att var och en ska stödas i ett böne- och gudstjänstliv i enlighet med sin egen tradition, även om vi i enlighet med god ekumenisk sed också gläder oss över det som förenar oss och att vi kan gå till samma nattvardsbord som lutheraner och metodister – i första hand dock som kristna.

7. Lokalt samarbete och visioner för framtiden

Den ekumeniska utvecklingen kan i framtiden leda till att gemenskapen mellan våra kyrkor i Finland fördjupas och att till exempel det nuvarande avtalet utvidgas. Det är i så fall tänkbart att man från Evangelisk-lutherska kyrkans i Finland synpunkt kan komma att godkänna förutsättningarna för ett ömsesidigt erkännande av prästämbetet med Finlands metodister så som redan är fallet mellan medlemskyrkorna i Borgågemenskapen. Detta skulle göra det möjligt att smidigare verka i den andra kyrkans ämbete. Om situationen förändras i denna riktning blir det aktuellt att ge nya riktlinjer. I nuläget är det väsentliga att vi gläds åt den gemenskap som våra kyrkor redan har och att vi uppmuntrar till att man i församlingarna utnyttjar de möjligheter som det nuvarande avtalet öppnar.

Kyrkoherdarna i de lutherska församlingar som konkret samverkar med metodister ombeds att till sitt stifts dekan/sekreterare för internationellt arbete förmedla uppgifter om förverkligade samarbetsformer samt om hur de riktlinjer som getts fyller sin funktion och hur dessa vid behov kunde uppdateras. På de tillägsfrågor som kan uppstå i det ekumeniska samarbetet svarar stiftens sakkunniga samt enheten för teologiska frågor inom kyrkostyrelsens utrikesavdelning, som också ansvarar för kontakterna till de finländska metodisternas distriktsföreståndare och till områdets metodistbiskop.